سرقت علمی

سرقت علمی به معنای دزدیدن «زبان، فکر، ایده، بیانات، استراتژی، فرمول، و ...» توسط فردی دیگر و ارائه دادن آن ها به نام خود در شرایطی است که انتظار و فرض بر این است که فرد ارائه دهنده (سخنران/نویسنده) «مدعی اصالت» بوده، و از ارائه آن «زبان، فکر، ایده، بیانات، استراتژی، فرمول، و ...» سودی مادی یا اعتباری می برد.
هر قطعه از مقاله (جمله، پاراگراف، فرمول، جدول، شکل، و حتی یک اصطلاح) دارای یک «شکل» ظاهری و یک «محتوا و معنا» است.

در یک مقاله علمی-پژوهشی تنها سه حالت ممکن برای "شکل" و "معنای" هر قطعه از مقاله وجود دارد:

- یا آن قطعه سرچشمه فکر و کار خود نویسنده است،
- یا مربوط به فکر و کار نویسنده دیگری میباشد،
- و یا اینکه یک واقعیت علمی روشن و پذیرفته شده همگانی است.

بنابراین، وقتی که شکل یا محتوای قطعه ای از مقاله را بدون ارجاع دادن رها می کنیم، نتیجه منطقی یک خواننده آگاه این است که شکل یا محتوای آن قطعه حاصل فکر و کار خود ما است و نه دیگران! به بیانی دیگر، باید شکل و محتوای همه قطعات سازنده مقاله ما دارای مالکی معلوم و آشکار (یا ما یا دیگران) باشند؛ پس مثلا به روشنی، اگر پاره ای متن را دقیقا از یک مقاله نسخه برداریم و در مقاله خود بدون استفاده از نشانه «نقل قول» بیاوریم، مرتکب سرقت علمی شده ایم حتی اگر به مقاله اصلی ارجاع دهیم، زیرا نبودن نشانه «نقل قول» بدین معناست که «شکل: نوشتارم» آن بخش از متن مورد ارجاع از آن خود ماست و تنها «معنا و محتوایش» از دیگری برگرفته شده است؛ حال آنکه، ما هیچ زحمتی برای بازنویسی و تغییر شکل آن قطعه برگرفته شده از مقاله دیگران را به خود نداده ایم.

نویسنده:دکتر علی صفایی

کانال دکتر علی صفایی
https://t.me/techwe
اختصاصی یابش و مجله کتابدار ۲.۰

مشخصات استناددهی به این مقاله

نویسنده(ها):	مجله ی کتابدار ۲.۰
عنوان مقاله:	سرقت علمی
عنوان مجله:	کتابدار ۲.۰ –(عنوان لاتین: i-Kitابdار 2.0)
دوره مجله(Vol):	۲
شماره مجله(Issue):	۶
سال(Year):	۱۳۹۵
شناسه دیجیتال(DOI):	
لینک کوتاه:	http://lib2mag.ir/7784

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.